

Praha 25. července 1943.

Vážení pane sekční šefe,

poděkováním Vám upřímně děkujeme za Vaši laskavou bdělost, s
níž si všimnete azěho, co by se mohlo týkat naší práce a co víc,
že nás o tom uvědomujete. Zjména pro mne to má význam,
protože já při své práci v domácnosti se nikam nedostanu a dnes,
jak je končím srozumějmé, ani bych nikam nechodila, protože
ji teď rozhodně nejlepší byk pořad možno neupřadným
a nikde s mne neukarovat, neboť domokliv meč nám teď
všic nad hlavou neobzvlášť tenoučké nitce.

Ale člověk si nevolno zvykne a tak i při tom domoklově
meči a přes ten tenký led, ne nēmst se vřelimi stále polybnjeme,
si to nyníhož zřetěmí zpmjēmijeme, jak jen to lze. Teut bydem
(mela jsem totiž monulbu nedeli svátek a to bylo jedním z
dětrem) jsme si vyjeti ne dor dny zase - jako obvykle - do svých
milovaných jzůnich Cech, ne Štákonicko, do okolí Volyně.
Prošli jsme tam nekolok vesnic a podívali jsme se také do
Malenic, kde jsme před 15ti lety s muzeem prošli - ještě svobodní -
měsic prázdnin, boluvil (ale to neodevije, proim, čist mlotské
paní) ze ptného dorozu mamimina, ježž novik byval - ještě
jednou boluvil - někdy až ptně zvdavj, nechci-li ná vřetony!
Ale to jen tak - mezi námi devotaty. "Jinak tam bylo tehdy i ted
velmi krásně a malony ne pokrači lese byly tentokrát tenet stav
ne tak sladké, jako tehdy.

Teď však už nám nebyne zřetelné vyražení, jen takové nedůvěrné
paběrkování - jako důvěrné dopolední vyjet z Černošic přes Votoule-
ky do Mořinky a odtud do Dobřichovic R. řecí, na konpání.
Ale i s tím je nutno se smířit - prázdniny letos tak rychle utíkají
a než se nadejeme, bude zde nový podzim, který nám možná
pokrytí vše zářavý, než je nám milo.

a tak se už zase po Rátně, ale k tomu ~~po~~ dovolení chystáme
do práce - vyhlásíme si mládež (tak říkával profesor Engel)
a těšíme se, že se vám po prázdninách budeme zase noci pochlubit
s Rusem hotově práce.

Prozrahám však vám k upřímného srdce přejeme, abyste se oba,
vy, svou sekční seřezání milostivá péčí, hezky zotavili a co
nejlépe své dovolení vyuzít.

Uctivě váš požadavky Vaše D Mendlová!

Já k přípravě k tomuto práci - často s Mrazkem si vyprávíme -
neme, jak k vám tam ani dár; to obvykle tak k naší rodině,
když už ten úřední čas k vlece a máme oba chuť zhlédnout si ho
přidáním a vyprávěním. Děti také se hošle o šelmsku - budeli
hity, připravením si určitě čas o tradice, jak ple mi psal. Mrazek
k o mne otázky Mraz, zejména o těchto dnech, kdy naše ministerstvo dává
garu dalších 1700 lidí do Růž; nevím, jak mu to předem opláchnu, dělá
to přu tom tak hyně, abych k jiu o tom nedověděl. K dětem Bojdom
se vidíme často ve vašem úřadě, chudák už také zřejmě a jinou
vyprávěl, jak k to go pětné někde u vody. Je upozornění na Richtrův
článek pětné děti; přičemž mi ho už Růžek a to, co bylo, přim si
už přičal - není otázkou, jak mohly upadnout cyrilometrologické koky na
Mrazov, inu, celý Primtanu, a to až do toho dětství, je archeologie
k nevím, coobrat máto přelomem kritiku historických pramenů (postupně
přijíždě chronologie je jiu relativity), a jiu práce je upravena jiu do polnice
XI. dělní.
Spěšným požadavkem váš Valdemar Mendel

1945

V Praze 3. VIII. 43,

Milý pane sekretáři kře,

nechci Vás donutit k tomu, aby místo přijimné procházky
někam na kraj Prahy jste si musel sednout doma ke
stolu a zase odpovídat - je to ale ku podivu, že právě když
jste mimo Prahu, je prouha o čem si popovídají zpravidla to
Váš poslední dopis a v něm to, co jste psal o domě Richtera.
Psal jsem věru prof. Chaloupeckému, který mne před 2 roky
téměř nutil, abych se ujal jeho tematic (výhlední původ našich
všude, v souvislosti s jeho koncepcí dlouhého trvání výhledního
Křesťanství u nás), ale já se bránil tím, že je to otázka více histo-
rická a nikoli umělecko-historická vzhledem k tomu, že k tu uměl.
historik nemůže postavit na vlastní nohy. A ale, dnes Richter
vplouvá do těchto nebezpečných vod a nebojí se, že uměl. historik
nemůže být vyříšen^{tu} panský, když se nenahý ani metodicky k tomu
Štoler, ani příslušného historického vzhledu po těch dobách, který
může se opírat jen o fakta rázu politického. A tak jsem ho gádsko
na ty parčí, které bude moci opírat o vlastní materiál - ale bojím
se, že na prahu tohoto materiálu prouha dle mého, především přejít
o dobách před polnicí XI. století.

Ten materiál, to je hlavně ovšem inbec pro druhou mladší
lidi. Vidím to z blízka na Stefanovi. Je docela přiznání, že bychom

di dnes už rádi začali leccos overovat z toho, co se faktům monochromie
necháralo na pohybu, protože se na věc muselo jít pevně od krajů
a ne rovnýma nohama z prostředku, jako ještě v první polovině
minulého století; je proto oprávněné, když dnes uměl. historik
se opírá o psychologii, když si myslí něco z psychologický zaměře-
né estetiky a vůbec se chce víc orientovat na cestách, které hlouběji
ji vedou do lidské duše, ale nemůže zapomenout, že jediným
okénkem do té duše je skutečné lidské dílo, když pamatuje, Myšl-
vám si, že psychologie potetikické stránce je proto tak na tom
špatně, poněvadž spekuluje najednou o všech projevech lid. ducha,
nejprve v řádném z nich zvlášť specializována, a že když nakonec
historik umění může v tom směru vykonat daleko víc, protože se
přemě duši jistě z těch cest které jámi do čtenáka bezpečně vedou.
A tak myslím, že našim úkolem je stále a stále nalézat nový a
nový, z tohoto hlediska zajímavý materiál (a není to jen poklona,
když Vám rádi v tom směru přiznávalme provinění, poněvadž Barok-
ní gotika šla z prvních obrovských ohnů do ducha doby i dovnitř člověka),
po přídání materiál známý znova a znova interpretovat. Toto
dříve je častěji v Čechách; nový materiál ale přivedo mi Kumbrova
a jistě Richkovi z ho dala Morava - pro kterou žohá list XV. století
kasty by se tam pravé poklady, které z jistě krásně doplnily obraz
jiskrný z Čech a polský z most mezi Čechami a Kumbroem. Nová

interpretace je v Čechách možná, jak píši k letu přesvědčil, a
velké části té nejnovější lidové architektury; zdá se nám, že
na venkci, v její skladbě a z části i v jejích formách, ještě žije
středověk celým svým plným životem a že ho tam jen nevidíme.
Nastihali jsme si k žití ani na 50 fotografií na toto thema a
chtěl bych to časem připravit zase Kumbrovi do umění.

Tolik píši Vám chvilu když pane sekání ške, naprosto k Vaším
poznáním z posledního dopisu; teď už ale budeme hodni,
necháme Vás na pohybu, ahyte si přece jen odpočinete, a když
párkrát dal a Vaš optimismus se ještě léto ukážd oprávněným!
My sami jsme skeptičtější, což ale neznamena, že bychom se
nějak báli tomu, že jsme se mylili.

Uchvě psychický milostivě paní; všechna pozdravka si přece nakonec
vyložíte těch těch minimálních 14 dní a tak křídla ohromná
poleta. k budoucím pozdravem Vás oddaný

Václav Mencl

Vážený pane sekání ške,

ji už nechci prodlužovat i tak dosti dlouhé mužovo povídání,
přes to že bych leccos na toto thema ještě ráde připravil - pravě teď
hodně promýšlím o neznamenám X, pakým je pro nás, moderní
lodi, duše středověkého člověka, ale jistě si už deset hodin
a půl o kompetně na kolenu (to je jediné místo, kterou teď
můžeme při těch vědech zateknout) a předeak váschei ušdnit dlou-
hého zodpovědní nastdu dopisů. Dovození se na užít a prádele
je nutno a zřetelně by divatyludno zanedbávat.

A tak Vám píši ještě do ruky ze psaní i ze vzpomínku Kumbrova
a upřímně Vás pozdravuji. Mil. paní libám ruku. Váš D. Menclová